

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

אצת

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

להביא ראיה לדבריהם וכן לרי יוקי הגלילי לריך
 להביא ראיה על עבירות שבידו שאל"כ מולט היו
 חוזק צענכת סקר עכ"ל ולפי זה צנה חלה התורה
 לכסותו על החורים שלא יצו סהם צעלי עבירה
 כיון שצדיקים להביא ראיה לדבריהם אי"כ יצו ויצו
 זולתי והנחמה ראיה היה רק צ"ד או לפי הכסן הושגה
 בצד וסאר הסוון לא הרגישו בזה ע"ד שאמרו ז"ל
 (יצווח פ"ג) עדות לצ"ד וסורה וכו' ע"ש וכו"ג אמרינו
 (סועה ל"ג) אמר ר' יוחנן וסוס ר' שונען צן יוחאי
 וספי ויה הקרי חפלה בלחש שלא לצייט עוצרי עבירה
 סהרי לא חלק הכחוצ ווקוס צין חטאת לעולה ולא והרי
 זיקת דנוס דס חטאת לנעלה ודס עולה לנעה . הסס
 כסן סוא רידע ליה ססוא סורק וסאר העולם לא ידעי
 ואין צוטת צכ ע"ש :

ל טעו לך חסרה חלל ונצח ד' חלסוך ולא חקיס
 לך מלכס אשר סכא ד' חלסוך וגו' חפ"ל עיד
 חורס ז"ל אל חזי רטע צפרי עלווד (פ"י אל החזוק
 רטע לעלווד) וכחצי לפני וולך אל חסדהר (פ"י שחחזיק
 צעלווד צצכח סחטוב וסאי חסה לפרי ד') . כי סן
 צולככו יקיס חסלה . והן הסוים לא זכו צעיכו
 חלא יחזיק עלמו כציטוי ח"א לא טעו לך חסרה .
 לא טעו עעישה בלצך להחזיק עלווד חסרה לסון סצח
 וולסן . כי חסריו צטח וולך שחטה ראי והסון
 להחקצל חפלהך לפרי ונצח ד' חלסוך וגס לא חקיס לך
 מלכס הייט סיסא יליצ וכסן סדבר ונוסכס בלצך לוור
 חקר סכא ד' חלסוך חלא יחזיק עלמו צצחינה ציטוי לא
 צצחיני חסרה ססוא לסון סצח וגס לא סטי ח"ו חלא
 ציטוי וני איכא מידי דלא רמיז צאוריחא :

ש חסיס עליך וולך וקרב חחק וגו' דרשו רז"ל
 שחכא חינוחו עליך ולכחורה חיות וולך חינו
 לריך ליווי כי סוא ונוילא ועיל חיונה על הצרווח ורוב
 סריסיו וחיילתיו חונס ירנוח חס חסיס וקרב חחק
 וולך והוא צן עיר ולצך גס צו לזס לריך ליווי להיות
 מוראו עליך ליווי סחיית . וגס ירנוח סהגס שחטה חשינוהו
 לא חסנור חני ססנוחיו וחי אורידו והכל צידי חלוי
 הירידס והעילוי לז"א חקר יצחר ד' כי חפילו ריש גרבותי
 וססויא ווקוני ליה והכל צחפן ורטון עליון יח"ש
 ויחקדס כלל :

ע פי חסרה אשר יורוך וגו' לא חסור ון סדבר
 אשר יגידו לך יונין וסנחל רס"י ז"ל חפילו
 חנור לך על יונין ססוא סנחל ועל סנחל ססוא יונין וכו'
 עכ"ל . וצו"א פ"י בצדר רחס צכציא חס צא להדיחך
 ונחח וכל סנלות לא ססנוע לו וכו' כשחלתי על זה

ובחילת הסקפה היה כרחק לי לוור דינון וסנחל
 ויירי צדצרים סצין חיש לרעוה וצחוקי הוסספטיס
 וליסור וסיחר וסס ויירי דצא להדיחך ונחיה ונלוה
 חונס חחיני צמודט סיר ססורים רכס ח' ונחרן ז"ל
 כי עוציס דודך ויין וגו' חנוריס דצרי סופריס ונדברי
 חורה ונחוח וכו' ועל לולך שסלח פלונטרין סלו
 לנדינה . על אחד וסן ככז חס ונחיה לכס חותמו
 סלי חסויט לו וחס לאו חל חסויט לו . על אחד וסן
 ככז חפילו חינו ונחיה לכס חותמו סלי חסויט לו
 כך דצרי צנחח כחוצ כי יקוס צקרצך כציא וסן
 לך חוח או ווספס וגו' ודצרי סופריס כתיב על פי
 סחורה אשר יורוך אשר חורך סחורה חין כתיב כאן
 חלא אשר יורוך : ועל הוסספט אשר חסויר (לסון
 נסחר לנקיבה וסצ על סחורה) חין כתיב כאן חלא
 אשר יחננו לך לא ססור ון סדבר אשר יגידו לך
 יונין וסנחל וכו' וחפילו סיחנורו לך על יונין ססוא סנחל
 ועל סנחל ססוא יונין עכ"ל : וכן סוא צירוסלנוי צרכי
 (חסר ונחוק צכאן כונה וכנה סורות וחיצות) לדקס
 חרוונס גוי וסוד לאוועיס חטאת וגו' דצריס ז"ל
 (צצא צחח פרק ח') כל ויה סעוסין סעכ"ס
 לדקס חטאת סוא להס חינו וסחנור וכו' סו
 סלע ז' ללדקס צצכיל סחיס צני סרי זה לריך גנוור
 יכו' לא קסיא כאן צישראל כאן צעכ"ס ווספרסיס
 וסוס דעכ"ס ונחרעס וחיסה על סרשוסות ויה סחין
 כן צישראל ססוא צן חנונה וכו' עכ"ל וספ"ל ע"ד
 ססאל סאי ויין לרי עקיבא חס חלסיס חוהצ ענייס
 לנה חינו וספרסן והסויטן לעצדיס והסיצ לו ר'
 עקיבא חוסול לך וסל וכו' ססה ככניס וכו' ולפי'
 טכל לפרס חכי קאנור כאן צישראל כאן צעכ"ס כלוור
 חס סחן לדקס לישראל סוא חסד דגס הקצ"ס חפן
 צזה כי ווסלו לכניס כאן צעכ"ס כלוור סטות לדקס
 לעכ"ס ענייס סוא חטאת כי ווסלו לעצדיס עוצרי
 על ונחח הונך כשחלה סכיל וז"א וסוד לאוועיס חטאת
 סייו סעוסה חסד לאוועיס ולעכ"ס ענייס סוא חטאת
 סעוצר על רטון הונך וסח"כ לדקס חרוונס גוי הייט
 סנותן לישראל ססה נקראיס גוי כדכתיב וני כעונך
 ישראל גוי אחד צארך וצזה הלדקס חרוונס כציכול וסו
 עח לחלסיס . וסא דאנריין וספרסן עניי עכ"ס וספי
 דרכי סלוס ד"רטו וזה צו"א :

כ חצא צכרס רעיד וסכלת ענסיס ככספך סצעין
 ואל כליך לא חסונו' : וסרצ סלריק וכו' **מאפסחא**
 כ"י כי ישראל נקראו כרס והס הלדקיסי כחנורו כי
 כרס צית ישראל וסכה ללדקי חניס רסאי לכסוהו חונס
 יס

חצא

כ חצא צכרס רעיד וסכלת ענסיס ככספך סצעין
 ואל כליך לא חסונו' : וסרצ סלריק וכו' **מאפסחא**
 כ"י כי ישראל נקראו כרס והס הלדקיסי כחנורו כי
 כרס צית ישראל וסכה ללדקי חניס רסאי לכסוהו חונס
 יס

ות בני חלם שצאים לנכותו ורולים לשונות דברי תורה
 ופיו וזה יבחר ויבין תוכו וזה הוא אונס בחונת עושים
 הם בזה כי כל אחד שונע לפי ודריגתו וכפי וזה שלדך
 לו לשונות וכפי וזה שיש בו רלון ותשוקה כן הוא שונע
 ומטביע עלונו בדברי תורה ששונע ופני הלדך ולזה יסלו
 להלדס להכיה אונכותו על החזקה צווי שצני העולם תופסקן
 ללדך ועל צינתו לא יסונך ועל ונחשבתו הנוכחים צסס
 כלים (עלשון ככלי דמות) ח"א כי הצא ככרס רעך הייט
 אלל הלדך ותרגלה לחסות על קנקני וצוזה בזה שראכלת
 ענבים כמו ויי שרולה לעמוד על טיבו של כרס וצוזה
 שאוכל הענבים והפירות בזה ונצחין וזה טיבו של הכרס
 כן הוא בזה שרולה לאכול ענבים הייט לשונות דברי
 תורה ופני הלדך וצוזה דומה לו שיצחין אותו אונס זה
 כי כשפך שצעך הייט כפי וזה שהוא נפסק ורלוך כן
 הוא שצעך פיי כפי ודריגתך כך חסה שונע וחצין לכן
 על צינתך לא תטען חסו ואל כלך לא תתן הייט
 ונחשבותך לא תתן כי ונחשבת ונכונים צסס כלים כלומר
 לא תסונך על ונחשבותך וחונים תהיה עם ד' אללך
 עכ"ל :

כ החצוץ זיתך לא תפאר אחרך לגר ליתום ולא למנה
 יהיה וגו' ונשרב הלדך וכו' **מאפסא** ביי הכה
 יש לך חלם שפועה תשובה צוזה שונקף עלונו צבלג
 ונקווהות והעמיתים וכו' ואלא יש חלם שאין עושה תשובה
 עד שצא עליו חיו יקורים ונלועלה אז סונקף עלונו
 ועושה תשובה ומה חילוק יש בין אלו השני סיגופים אונס
 ויי שונקף עלונו צרלוטו הרי הוא ונענה את הרע וכו' ואלא
 עוב וושל צרע ונשח"כ להיפך ח"ו כשצא עליו יקורים
 אז הרע ונענה את הטוב כי אלו היקורים ונש"ח הם
 רח"ל אשר עושים שליחתו של וקום צ"ה ע"ד אונרו חו
 אשור שצט אפי וגו' כי אין רע יורד ונלועלה ח"ו וכו' ואלא
 דרע וושל ח"ו צמוצ צקוד ונפחה כי תירס בצריחה וגו'
 ואלו יש נקמה ח"ו לכו"א דהוא צחיכה אחוריים כי זה
 לעונות זה עשה הללסים כידוע וע"ד אונרו אל תסונחי
 אויבתי לי והם נצברי ח"ו חס תפארתם ח"א כי תחצוץ
 זיתך כנסת ישראל אונרים כך להקציה דרך הפלה
 וצקטה כי ישראל נקראו זית כאונרו זית רענן וגו'
 ונחפליים ישראל ואונרים רצב"ע כי תחצוץ זיתך כשחלה
 לחצוץ לעונך ישראל וליקרים כי הם זיתך אז תנא כלבס
 רוח עוהרה שסס יחצו את עלונם והיו ונאגפים ונענים
 עלונם צלי השלעט ס"א ח"ו צכדי שלא תפאר ותגזיה
 ותרונס אחרך הייט צחיכה האחוריים שלא יטנחו
 אויבתי לי ועוד ועם שני שלא הכלה אחס ח"ו ע"י
 הס"א כי חסד ואונת מן יללרוהו ווי יתן השפעה ולדקה
 לגר וליתום ולא למנה ועונך ישראל ונלרכים הם צעולס
 צכדי שלגר וליתום ולא למנה יהיה עכ"ל והנא ע"ד שכתב

הרצ האלשך ז"ל זכור החניך ד' וחסדך כי ועולס הנה
 כלומר כי וזה העולס הנה ולא ועולמות עליונים כי
 אינם לריבין חסד ורחמים כי אין בהם לא חסד ולא עולסים
 ולא לרע ודברו וזה צו"א צפוק צריכות העונה רבו
 אוכליה ע"ש :

ל יצא ענווי ומוחצי בקהל ד' וגו' על דבר אשר
 לא קדונו אחכס בלחס וצוים צדך בלחס
 ונלרים וגו' יל"ד כי רז"ל אונרו ע"י שנוון ומוחצי החטיאו
 חס ישראל צהפקרת צמתיסם לזה נחרקו ונחצו עכ"ל
 והכתוב כאן אונרו צפירוש סקיצת תועבותם היה על דבר
 אשר לא קדונו בלחס וגו' ואל"ל דיוצן עפ"י דבריהם
 ז"ל (סנהדרין פ"א) עשו להם קלעים וכו' והוסיב צהס
 צמות ונצחון וכו' ואל"כ אונרות לו הרי אחס כגן צית וכו'
 רלוך שחשמה כוס של יין וכו' עכ"ל עוד אונרו ז"ל (ציונות
 פ' הערל) אחי הכא דנפרס ציה קרא על דבר אשר
 לא קדונו אחכס בלחס וצוים דרכו של ח"ס לקדם ולא
 דרכה של חסה לקדם ופריך היה להם לקדם חכמים לקראת
 חכמים ונשים לקראת נשים הכא תרגומו כל כבודה צת
 ונלך פיונה וכו' עכ"ל ויל"ד הרי וואני דגס דרכן של
 נשים היו לקדם שקדונו אוחן צכלי פסחן וציין נכסיהם
 ולא ונעט היו כי חס הרבה כאונרו ז"ל עשו להם
 קלעים וחס שלב עד צית טיסיוון וכו' ונקדים וזה ששונעתי
 צסס ספר כלי יקר וז"ל לרור חס הנודרים ולא לזה
 לרור חס הנחצים לפי שנאמר ויחל העם לזנות אל
 צנות ונחצו וחס ויחל אלל כך פירושו שישראל היו
 הנחחילים ותוצעים חס הנשים ונפתיס אחס לכך כאמר
 ויחל העם כי העם היו הנחחילין ולא צנות ונחצו וכו'
 עכ"ל הנה דבריו הקדושים צודחי יקרים הם חך לא ידעתי
 וכו' בעורה היא ז' וזה ששט רז"ל העעם שלא לזה לרור
 חס הנחחצים ונשום צ' פירות עובות רוח הנחחצים
 ונעונס הענומית וכו' עכ"ל ועוד לפי דבריו ז"ל הכתוב
 צא לספר צצצחן של צמות ונחצו אחונסא ודרך תורתיו
 הקדושה צכל וקום אשר תנאל גמותן של ישראל שס
 חסה ונלל צצצחן ונחצי שגס צכאן צא הכתוב להגיד
 שונחך גמותם שס תנאל צצצחם ועוד ונ"ש ז"ל ותוצעים
 חס הנשים ונפתיס אחס וכו' פיתוי ז' אינו כגון לפי
 דבריהם ז"ל שאונרה לו הרי אחס כגן צית רלוך שחשמה
 כוס של יין וכו' ועוד וזה שונחלק צין צמות ונחצו וציין
 צמות ודין הוא דברי צחיכות ונ"ע פירושו ז"ל כגון צוזה
 שפירס ויחל לשון החחלה ויוצן אשר החקירה על חוכן
 דבריהם ז"ל תראה כי כונה רעות ונכלי דמות אשר עשו
 הנחחצי לחפוש חס ישראל עם קודס צרשתם אשר ענוכי להם
 ח' על שקדונו הנשים ולא חכמים וחס לא היו ונקדיוון
 הנשים לא צאו לחצות הגדול חס כי חס עיניו הרוחות
 אשר

אשר אין מדרך בני עמינו להתחיל לרדוף אחר צולמוס
 של עריות אם לא נאחז קיצה אשר קדם להם להצטער
 גם אם התבערה חת היה הקיצה אחרי קראו עם בני
 חת אשר נעשה לפניהם שקדונו להם הסכים אשר אין
 מדרכס לקדם הביט על עסקי ערוה צלו לכך קרנה לבס
 לגטה אל הטולכה והתחילו לתובעם כי בערה גם אם
 היתה רונה גם לפי דבריהם ז"ל ותקראן לעם וגו' ויא
 אומר ערוותם פגעו בהן וכי עכ"ל ולפי יגד הכחוז זכות
 ונוליה על ישראל עם קודם שאמסים היו בדבר הזה
 ושיעור הכחוז ע"ה ויחל העם וגו' ונה קיצה ומה גרס
 לזה הדבר הגדול שיתחילו הם צמות זה הכחוז כוונתן
 ואומר אל חתמה ע"ה כי אמסים היו כי ותקראן לעם
 וגו' שערוותם פגעו בהן וני הוא צר הכלב להיות
 אפוערופוס לעריות לגדל השקוקה הנקוצצ וגו' עשו
 רעה גדולה כדברי הספר היקר הכיל ח"ל כי ידוע בכל
 הבא מדרך עיף ויגע וטורח הדרך והוא רעז ולנא שהוא
 שואף לאכול גם לשמות ונ הבא צידו לא יבקר בין חסוד
 לנותר וכלל בוונתם היו להכטיילם בזנות ולהציאם על ידו
 לנעשה פעור על כן לא קדמו אותם זלחם וצמים כדי
 להרעיסם ולהאכילם ונצחי אליהם וכדי להשקוחם כוס
 התרעלי ויון נקיסם וכל זה ככלי דמות וערונויות עכ"ל
 ג' עשו רעה גדולה צוה שגשה קלעים כי אם היו צלח
 הדרך צפירקוס לא היה ונה שהיה כי אין אדם שחטף
 פניו צפרהקיא לכפור צאלהי ישראל ולשונם נעשו צפרי
 כל חי וצוה שששו קלעים הוכן נקיס להשרחת העוונתם
 להתיעוץ ד' עשו רעה גדולה צוה שהנחיתו מלקדם עד
 אחר וי סנה שהיו צונדצר וירעצו וילוחו ונפסם צהם
 התעטף ואלו הקדמוי סיכף צלחחם ונולרים לא היה ונה
 שהיה ועכסיו צבא לבאר צעז"ה הכחוז ע"ד הפשט
 אומר על דבר אשר לא קדמו אהכס צלחם וצמים בדרך
 צלחחם ונולרים וגו' פרט והולך כל ארבעה צמות כזיקין
 ונתחיל צמות הראשון על דבר אשר לא קדמו כלומר שלא
 קדמו וי שדרכו לקדם חה היה קיצה להתיעוץ הגדול
 ואומר צלחם וצמים וגו' כלומר חלו לא היה רק הרעה
 הזאת שקדמו הסכים ולא היה הרעה הסכי צוה שקדמו
 ציון נקיסם רק צלחם וצמים היו ניולים כוונת
 צספר היקר הכיל ואומר בדרך וגו' כלומר כי אם היה
 צלחם הדרך צפרהקיא ולא עשו קלעים לא צלח החטו ואומר
 צלחחם ונולרים וגו' כלומר חלו היו כל הרעות המכרים
 רק אם היו ונקדיוין סיכף צלחחם ונולרים לא היה ונה
 שהיה ולפי דברי חורם ודברי חכמים עולין צקנה אחד
 ורועה אחד אומר הוא אלהים שצטמים וצארן
לא טראה את סור אחיך או את סויו וגו' והתעלנות
 נהם הטצ חטיצם לאחיק וגו' ר"ל אומר והתעלנות
 פעמים טאחה ונתעלם כגון זקן ואיט לפי כבודו עוד אומר

ז"ל הטצ חטיבו נחזה פעמים חטיצם אין לי אלא לביתו
 לגינתו וכו' חפטר לפרש עפ"י דבריהם ז"ל אומר רבם
 הכיטה צונקל ח"י צ זה ופרט"י אוקן ואיט לפי כבודו קחי
 וקאומר דלח התחיל צה להכיטה חייצ להחזירי לגערי
 ונייתי לה (צבא צתרא פ"ח) וקאומר טעמא דחאקטת
 כיגרי צרייחא ולפי זה דייקא צצהמה טייך דין זה אצל זה
 צכלים חונס ונדצרי הרונצ"ם ז"ל פרק י"א ונהלכות
 גזילה וטעמא דלא ונחלקיקין ח"ל וכן אם ואלא צטונה
 והכיטה נחטיצ להטפל צה ולהחזירה חעפ"י שאינו לפי
 כבודו שהרי התחיל צנוליה עכ"ל ולפי האי טעמא הוא
 הדין גם צכלים וחפ"ל הכחוז ע"ה והתעלנות ונהם לומר
 הגם טארי אומר לך שפעמים אחת נותר להתעלם כגון
 זקן ואיט לפי כבודו וכל נקוס הטצ אם התחלת להטיצ
 אז חטיצם לאחיק ולריך אחת לגעור וכאומרם ז"ל אם
 הכיטה צונקל חייצ ונדצקט הכחוז זה הליווי חלל דברים
 הפרטים דהיינו טור או טה שנוע ונינה דדייקא צצהמה
 ולא צכלים ונעטם האומר דצבריהם ז"ל נטוס דחאקטי
 כיגרי צרייחא ולהרונצ"ם ז"ל וסודן דבריו ז"ל ונקיפא
 דקרא אומר וכן חעשה לשנולתו וזה ידוק באומר ונולתו
 ודקרו ר"ל דחתי לידו וטעמא לומר כיון דחתי לידו חייצ
 צה חסו שפירצטו לחו עיקר דרעה היא אלא חסונתה
 צעלמא הוא ומלח וטכי צגמורא (צבא וניעל כ"ה) על
 פרכת הנקשה כי פריך גם חף השנולת היתה צכלל כל
 חלה ולמה ילחח וכי ע"ש :

תנא

תחת אשר לא עבדת את ד' אלהיך צשנחה וגו' יס
 צנודרטי רז"ל זה עוב טצח עכ"ל ואפ"ל
 דכרנו זה צקרא ע"ד ספירט טרצ הלדיק וכי ח
שמשו נאחטריפחלו ז"ל על אומרם ז"ל עין תחת
 עין סינא חת עין חצירו טחן לו דוני עיט וכי ולא
 נטילת אבר נונס ולכאורה יפלא איך רנוח צקרא וציאר
 ז"ל די"ל למה כחצ צקרא עין תחת עין לכחוז עין
 צעד עין אלא רנוח לכו תריתו הקדושה שצכשו יחא
 צאותיות שהם תחת אמותיה עין ותחת אוח עי הוא פי
 ותחת אוח י"ד הוא פי ותחת אוח טן הוא קי והוא חייצ כסף
 שצכשו לסלם כסף עכ"ל וז"ל תחת אשר וגו' האותיות שאחר
 אותיות חסה הוא טצח ח"ל תחת אשר לא עבדת וגו'
 צשנחה זה עוב טצח וע"ד הפשט ז"ל ע"ד שאמר וצוים
 טנחחכס וצוועדוכם וגו' וצוים טנחחכס זה טצח והובא
 צהרצ"י ז"ל צל"ה קי רפ"ח וי"ח טנחה וצטוב לצב ונרוב
 כל צגינערי טצצח עכ"ל עוד אומר ז"ל ליהודים היתה
 אורט זו תורה וטנחה חלו טצצות ויניס עובים וטטין ז'
 נילה טכאמר טש חככי וגו' ואקמכות לגזים דכתיב לעונן
 חלמד

חלמד
 וימים
 נעיריו
 שמה
 חלית
 טנחה
 חלדיך
 כי גם
 חמרו
 וזה
 עליו ע
 הוא ש
 ולא ה
 ולא ה
 שגיד
 מהחכ
 מניד
 ונתחר
 ע"ד ש
 ל"ה
 חניד
 וזה
 ולקיי
 חסגם
 ז"ל ה
 וכו' ר
 ויהי
 ע"ד
 ונת
 יעלה
 וכי
 וזון
 ע"ש
 ולקיין
 לאור
 העצב
 וקצצ
 ועלה
 היונו
 כטונס
 הצבול
 צהכרו
 וטוליו